

פרק ז': איך טועה הנביא?**1. מלבי"ם שם**

(ג) ויאמר נתן. באשר עוד לא הגיע דבר ה' כי ימנעהו מזה, השיב **מדרך הסברא** כל אשר בלבבך לך עשה... ולכן אמר שיסמוך על לבבו, בפרט כי ה' עמך, ומחשבת לבבך הוא הערת רוח הקודש הנלוה עמך תמיד:

2. רלב"ג שם ב'

(ב) וכבר התעורר דוד לבנות בית לה' יהיה בו ארון האלהים ונועץ בזה עם נתן הנביא **וענה בכללות** שיעשה כל אשר בלבבו כי ה' עמו:

3. רד"ק שם

אמר לו נתן כל אשר בלבבך לך עשה **ומדעתו אמר זה נתן** כי ראה כי ה' עמו והיה מלך הגון וכשר חשב כי הוא יבנה הבניי שעתיד להבנוי **וזה כי הנביא אינו יודע על אדם אחד אלא מה שנאמר לו ברוח הנבואה** כי גם שמואל הנביא שהיה גדול ממנו שנאמר עליו כל אשר ידבר בא יבא ונאמר ולא הפיל מכל דבריו ארצה לא ידע בבני ישי מי יהיה המלך וחשב כי אליאב הוא המלך כל שכן נתן הנביא.

4. רד"ק שם

(ד) ויהי בלילה ההוא - **אולי נבואתו היתה בחלום חזיון לילה** כמו שנאמר באהרן במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו ונאמר ביעקב במראות הלילה.

5. מדרש שמואל (בובר) פרשה כו סימן א

[א] ויהי בלילה ההוא...

רב אמר **עצה עמוקה** נתן לו באותו הלילה ר' חנינא בר פפא: אמר לו הקדוש ברוך הוא לנתן הנביא - נתן **האדם הזה שאני משלחך אצלו ממהר הוא קודם** עד שלא ישכור פועלים לך ואמור לו לא אתה תבנה לי בית, **שלא יהיה לו עלי תרעומת** ורבי סימון אמר אמר לו הקדוש ברוך הוא לנתן הנביא נתן, **האדם הזה שאני משלחך אצלו נודרן הוא**, קודם עד שלא ידור לך ואמור לו לא אתה תבנה לי בית, **כדי שלא יהא לו בושה אצל הסנהדרין**.

6. רש"י שם ד'

(ד) ויהי בלילה ההוא - אמר רבי חנינא בר פפא אמר לו הקדוש ברוך הוא לנתן האדם הזה שאני משלחך אצלו **מהיר הוא שמא ישכור פועלים ונמצאתי מפסידו מהר ואמור לו לא אתה תבנה הבית**, ר' סימון אומר האדם הזה שאני משלחך אצלו **נדרן הוא** כענין שנא' אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב אם אבא באהל ביתי (תהלים קל"ב ב') שמא יאמר איני אוכל ואיני שותה עד שאעשה כך ונמצאתי מפסידו:

7. עיי תהלים קל"ב

(א) שיר המעלות זכור יקוק לדוד את כל ענותו: (ב) **אשר נשבע ליקוק נדר לאביר יעקב**: (ג) אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: (ד) אם אפתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: (ה) **עד אמצא מקום ליקוק משפנות לאביר יעקב**: (ו) הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: (ז) **נבואה למשפנותיו נשתחוה להדם רגליו**: (ח) קומה יקוק למנוחתך אתה וארון עזך: (ט) **כהניף ולבשו צדק וחסידים רגננו**: (י) בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:

8. דברים יח

(יח) נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי **דברי פניו ודבר אליהם את כל אשר אצונו**: (יט) והיה האיש אשר לא ישמע אל **דברי אשר ידבר** בשמי אנכי אדרש מעמו: (כ) אך הנביא אשר יזיד **לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר** ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: (כא) וכי תאמר בלבבך איכה נדע את **הדבר אשר לא דברו יקוק**: (כב) **אשר ידבר הנביא בשם יקוק ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יקוק** בידון **דברו הנביא לא תגור ממנו**:

9. עיי ירמיהו פרק כח א-ט

(ה) ויאמר ירמיה הנביא אל **חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יקוק**: (ו) ויאמר ירמיה הנביא **אמן פן יעשה יקוק יקוק את דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יקוק וכל הגולה מבבל אל המקום הזה**: (ז) אך שמע נא **הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם**: (ח) הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר: (ט) **הנביא אשר ינבא לשלום בנא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יקוק באמת**...

פרק ז'	פרק ו'
(ב) ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה:	(יז) ויבאו את ארון יקוק ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יקוק ושלמים:

10. רד"ק ז:ב

ישב בתוך היריעה - לא היה דעתו על הארון הזה לבדו אלא גם על המזבח... ועל כלי המשכן שהיו בגבעון באהל מועד כי הכל יושב בתוך היריעה **וזכר הארון לפי שהוא נטה לו היריעה. ועוד שהוא עיקר הכל** ונכבד מכל כלי המשכן. ואמר "לעצמי בניתי בית ארזים, ולארון ה' נטיתי יריעה? לא יכשר וצריך שאבנה לו בית..."

סדר האירועים – פרקים ה', ו' וז'	
ה-ו:י כיבוש ירושלים	פרק ה' – כיבוש ירושלים ... (ו) וילך המלך ואנשיו ירושלים אל היבסי יושב הארץ ... (ט) וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלווא וביתה: (י) וילך דוד הלך וגדול ויקוק אלהי צבאות עמו: פ
ה-ז:כח, ח:א מלחמות דוד נגד פלשתים – סילוק האיום הפלשתי! (ואולי לפני ירושלים!)	ה-ז:כח, ח:א – מלחמה מכרעת נגד פלשתים (יז) וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה: (יח) ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים... ויך את פלשתים מגבע עד באף גזר: פ (ח:א) ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים:
ה-יא:טז ביסוס המלוכה מבחי מדינית – יחסים חדשים עם חירם מלך צר => בנין בית המלך!	פרק ה' – בניית בית המלך (יא) וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ויעצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: (יב) וידע דוד כי הכינו יקוק למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ס (יג) ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: (יד) ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושוֹבֵב ונתן וישלמה: (טו) ויבחר ואלישוע ונפג ופייע: (טז) ואלישמע ואלדע ואלפלט: פ
ז:א-ג ביתו = נבנה ע"י חירם אויביו = הפלשתים!! בקשת בנין המקדש = בקשת העלת הארון לירושלים!	פרק ז' – בקשת העלת הארון / בנין המקדש! (א) ויהי כי ישב המלך בביתו (שבנה לו חירם) ויקוק הניח לו מסביב מפל איביו (הפלשתים!!): (ב) ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: [=בקרית יערים!!] (ג) ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יקוק עמו: ס
פרק ו:א-יט העלת הארון לירושלים כחלק מהכנות לקראת בנין המקדש!!	פרק ו' – העלת הארון לירושלים (א) ויסף עוד דוד את כל בחר בישראל שלשים אלף: (ב) ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יקוק צבאות ישב הכרבים עליו... (יז) ויבאו את ארון יקוק ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יקוק ושלמים: (יח) ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יקוק צבאות: (יט) ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו:
פרק ו':כ-כג סכסוך עם מיכל	ו' – סכסוך עם מיכל (כ) וישב דוד לברך את ביתו ותיצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: (כא) ויאמר דוד אל מיכל לפני יקוק אשר בחר בי מאביך ומפל ביתו לצות אתי נגיד על עם יקוק על ישראל ושחקתי לפני יקוק: (כב) ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אפכה: (כג) ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה: פ
פרק ז':ד-יז בלילה ההוא = אותו לילה של סכסוך עם מיכל!! ה' מסרב לתת לדוד (עוד) לבנות המקדש! ומבטיח לו שהוא זקוק ליורש עצר!! והיורש יבנה את המקדש!	ז' – ה' מבטיח לדוד שבנו יבנה המקדש (ד) ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יקוק אל נתן לאמר: (ה) לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יקוק האתה תבנה לי בית לשבתי: והגיד לך יקוק כי בית יעשה לך יקוק: (יב) כי ימלאו ימיד ושכבת את אבתך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והקימתי את ממלכתו: (יג) הוא יבנה בית לשמי וכננתי את פסא ממלכתו עד עולם: (יד) אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: (טו) וחסדי לא יסור ממנו פאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: (טז) ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך פסאך יהיה נכון עד עולם: (יז) ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: ס